

Гідроенергетичний коледж

Гідроенергетичний коледж – один з найстаріших навчальних закладів міста Запоріжжя. Коледж є структурним підрозділом Запорізької державної інженерної академії. У 2005 р. колектив викладачів, співробітників та студентів відсвяткував свій 70-річний ювілей.

Серед визначних подій минулого, ХХ століття,

*Н. П. Чепрасова
Директор
гідроенергетичного
коледжу з 1998 р.*

*А. Б. Бархударов
Директор технікуму
(1945–1956 рр.)*

в Україні однією з найпомітніших була велика епопея зведення Дніпрогесу. Цій акції аплодували люди в багатьох країнах світу. На базі дешевої електроенергії Дніпрогесу почав швидко розвиватися запорізький індустріальний комплекс, а це вимагало підготовки спеціалістів різних галузей промисловості.

Наприкінці травня 1935 р. в клубі інженерно-технічних робітників колишні будівельники Дніпрогесу, молоді робітники-електрики, виступаючи на зльоті відмінників системи “Дніпроенерго,” звернулися до уряду з проханням про відкриття на базі Дніпрогесу вечірнього технікуму для підготовки спеціалістів з експлуатації станції. Першого вересня 1935 р. за рішенням Народного Комісаріату важкої промисловості СРСР в місті Запоріжжі на базі Дніпровської ГЕС був відкритий Дніпровський вечірній енергетичний технікум. У приміщенні середньої школи № 23 46 юнаків і дівчат розпочали навчання без відриву від виробництва. Першим директором призначили інженера Дніпрогесу П. Ф. Чорницького. У подальшому технікум очолювали: І. Н. Кузьомін (1935–1937), О. І. Бухтєєв (1937–1940), П. О. Легут (1940–1941).

Педагогічний колектив технікуму був невеликий, добре організований, дружний. З кожним роком збільшувався контингент. У 1940 р. в технікумі навчалось біля 200 осіб. До викладацького складу входили: Л. Я. Козаков, Н. П. Попова,

Гідроенергетичний коледж

Головний фасад будівлі Запорізького гідроенергетичного технікуму, 1952 р.

А. М. Леві, Ф. Ф. Сергієнко, Т. Л. Солдатов, Н. І. Обухов, А. Г. Притула та інші.

У 1937 р. технікум отримав приміщення барачного типу по вулиці Каховській, 37, в якому до цього була розташована пожежна школа воєнізованої охорони.

У 1940 р. відбувся перший випуск двох груп учнів, які впродовж п'яти років поєднували роботу з навчанням, у цьому ж році розпочалося будівництво нового корпусу технікуму та невдовзі воно було законсервовано.

У роки Великої Вітчизняної війни навчання не проводилося. У 1945 р. технікум відновлює свою діяльність з денною й вечірньою формами навчання. Директором призначено А. Б. Бархударова. Саме йому, з колективом викладачів та учнями, довелося відродити технікум, вивести його на рівень кращих технічних навчальних закладів міста, взяти найактивнішу участь у роботі з відбудови Дніпрогесу.

У 1946 р. технікум перейшов у відновлений будинок на вул. Кияшко, 16-а, але там не було ні вікон, ні дверей, ні каналізації, ні водопостачання — всього 3 аудиторії та одне службове приміщення. В дитячому садку, де технікум розміщувався на початку 1946 р., було дещо зручніше — 6 аудиторій та майстерні. У 1946 році змінилася назва навчального закладу - Дніпровський вечірній енерготехнікум було перейменовано у Запорізький гідро-енергетичний технікум (ЗГЕТ).

У 1948 р. колектив "Дніпробуду" було нагороджено орденом Леніна за відбудову Дніпрогесу. Отримав високу нагороду — орден "Знак пошани" — і директор технікуму А. Б. Бархударов. Ця нагорода стала визнанням заслуг усього колективу технікуму, який брав участь у цій великій справі.

Панорама будівлі Запорізького гідроенергетичного технікуму, 1952 р.

*День Перемоги. Викладачі коледжу
П. Г. Троцько, В. Л. Пронько,
О. О. Кабов – ветерани ВВВ*

тавська, Криворізька, Каховська, Дніпродзержинська, Зеленодільська, які пізніше були реорганізовані в самостійні навчальні заклади. Безумовно, 1950–1960-ті рр. були надзвичайними для технікуму. Авторитет навчального закладу був такий високий, що до технікуму приїжджала навчатися молодь не тільки з усіх куточків Радянського Союзу, а й з Болгарії, Польщі, В'єтнаму, Куби.

У 1961 р. директором технікуму був призначений О. О. Кабов, який працював на цій посаді до 1966 р. У 1966 р. директором технікуму було призначено П. П. Кушнерьова (1966–1976).

*Нагорода за спортивні досягнення.
Керівник фізичного виховання
С. М. Федченко зі студентами*

У 1949 р. розпочалося будівництво власного приміщення по вулиці Мінській, 10, яке було завершено в 1952 р. У 1995 р. цій споруді надано статус історичної пам'ятки.

У повоєнні роки здійснювалось формування основних спеціальностей технікуму, які й сьогодні користуються попитом: “Монтаж гідроенергетичних установок” (1950), “Гідротехнічне будівництво” (1947), “Будівельні машини і обладнання” (1951), трохи пізніше була відкрита спеціальність “Обслуговування засобів гідромеханізації”.

1951–1965 рр. були відзначені спорудженням Дніпровського каскаду гідроелектростанцій: Дніпродзержинської, Кременчуцької, Каховської.

Для повного забезпечення кадрами підприємств енергосистеми на базі технікуму відкриваються філії: Київська, Полтавська, Криворізька, Каховська, Дніпродзержинська, Зеленодільська, які пізніше були

реорганізовані в самостійні навчальні заклади. Безумовно, 1950–1960-ті рр. були надзвичайними для технікуму. Авторитет навчального закладу був такий високий, що до технікуму приїжджала навчатися молодь не тільки з усіх куточків Радянського Союзу, а й з Болгарії, Польщі, В'єтнаму, Куби.

У 1961 р. директором технікуму був призначений О. О. Кабов, який працював на цій посаді до 1966 р. У 1966 р. директором технікуму було призначено П. П. Кушнерьова (1966–1976).

*Кабінет монтажу, наладки і експлуатації
теплотехнічного обладнання.
Заняття проводить А. О. Потапова*

*Машинна зала Дніпрогес-1.
Заняття на виробництві проводить
викладач Є. Г. Самойленко*

*Кабінет геодезії.
Заняття проводить
викладач І. А. Філімонова*

У ці роки під керівництвом П. П. Кушнерьова та заступника з навчально-виховної роботи А. І. Смоліна (1961–1983 рр.) продовжувала зміцнюватися матеріальна база технікуму. У 1966 р. було введено в експлуатацію приміщення студентського гуртожитку на 515 місць по вулиці Трегубова, 1.

У 1976 р. директором технікуму був призначений Л. І. Пригородов (1976–1998 рр.). Під його керівництвом в 1986 р. для повноцінного забезпечення навчального процесу було побудовано новий корпус загальною площею 6000 кв.м.

Комісію фізичного виховання очолював М. Є. Аниськов. Наполеглива праця комісії принесла позитивний результат: з 1971 по 1991 рр. збірна технікуму з усіх видів легкої атлетики на всесоюзних легкоатлетичних спартакіадах технікумів енергетики СРСР та обласних змаганнях отримувала першість.

Гордість технікуму — спортивний клуб. За роки існування в ньому було виховано 54 майстри спорту, олімпійську чемпіонку з легкої атлетики Тетяну Самоленко.

*А. І. Смолін
Заступник
директора з
навчально-виховної
роботи
(1961–1983 рр.)*

*Л. П. Гончаренко
Заступник
директора
з навчальної
роботи*

*М. А. Кулініч
Заступник
директора
з виробничого
навчання*

*Л. Л. Шевцова
Заступник
директора
з виховної
роботи*

*Кабінет технології та організації
санітарно-технічних робіт.
Заняття проводить Л. І. Ратнікова*

Редколегія газети "Большая перемена"

У цей час викладачами працювали досвідчені педагоги: М. О. Чумаченко, Л. І. Ковальова, Н. В. Дудукалова, Т. В. Заставнюк, Л. В. Іванча, Г. П. Коваленко, О. М. Корміліцин, А. Ю. Новоселя, О. І. Першина, К. К. Поляков, Є. Б. Полозов, Д. Я. Советов, А. В. Стоянович, Г. О. Степанова, М. П. Вічний, С. П. Сучков, Л. Д. Рязанова, Л. Л. Шевцова, В. М. Толстолуцька та ін.

Пройшовши через тяжкі випробування періоду перебудови 1980–1990-х рр., технікум вистояв і успішно розвивається, дотримуючись своїх кращих традицій. Кожна епоха висувала свої вимоги до технікуму, і як наслідок — відкриття нової спеціальності: "Монтаж і обслуговування санітарно-технічних систем і вентиляції" (1988).

З 1997 р. розпочався новий етап життя технікуму в складі Запорізької державної інженерної академії, відкрита нова сторінка історії технікуму, як підрозділу ЗДІА.

У березні 1998 р. директором технікуму призначено Н. П. Чепрасову. Під її керівництвом розпочалася копітка робота колективу в напрямку подальшого вдосконалення навчально-виховного процесу, зміцнення навчально-матеріальної бази технікуму.

*В. Г. Свиридович
Заст.директора
з адмін.-господ.
роботи*

*Л. І. Бургман
Завідувач
механічного
відділення*

*Т. Є. Щетиніна
Завідувач
енергобудівельного
відділення*

*А. А. Кухтарева
Завідувач
економічного
відділення*

Відкриті нові спеціальності: “Обслуговування теплотехнічних установок і систем тепlopостачання”, “Біржова діяльність”, “Фінанси”, “Банківська справа”, “Комп’ютерна обробка текстової, графічної та образної інформації”.

Разом із ветеранами: М. Є. Аниськовим, В. І. Аниськовою, Л. М. Ємельяною, Л. Л. Шевцовою, Л. П. Гончаренко, М. Ф. Почтарьовим, Л. А. Полевщиною, Л. І. Гунько, Л. І. Бургман, Т. Є. Щетініною, Т. Ф. Кузнецовою працюють молоді викладачі: О. М. Зубкова, В. Ф. Штокаленко, Г. Г. Вергун, Л. І. Ратнікова, О. М. Журавель, В. Л. Лізвінський, І. А. Філімонова, С. В. Усова, А. А. Топач, Ю. Д. Мелещук, Н. О. Бірюкова, І. А. Набока, Ю. А. Барінова, О. Ф. Годня, Я. О. Назаренко, Є. М. Рурка, Є. А. Дудар.

У вересні 2007 р. технікум було перейменовано у гідроенергетичний коледж. На сьогодні гідроенергетичному коледжу академії належить два навчальних корпуси, що розташовані за адресою: вул. Мінська, 10, які мають загальну площу 16437 кв. м. Коледж має чудову матеріально-технічну базу для підготовки висококваліфікованих фахівців. У коледжі 17 лабораторій, 44 кабінети та аудиторії, бібліотека з читальним залом, дві конференц-зали і актові зали. Виробничий корпус має майстерні: слюсарну,

Фестиваль авторської пісні. Організатори фестивалю: голова Ленінської районної державної адміністрації В. В. Кияниця та викладач коледжу Г. Л. Киящук

*О. В. Сахарута
Завідувач
теплотехнічного
відділення*

*О. А. Васильківська
Завідувач
відділення
комп’ютерної
обробки текстової,
графічної
та образної
інформації*

*О. П. Гостищева
Зав.заочного
відділення*

*Н. А. Мірошніченко
Зав. підготовчого
відділення*

Мер міста Запоріжжя Є. Г. Карташов (випускник ЗГЕТ 1959 р.) у музеї історії "ЗГЕТ – ГЕК ЗДІА"

електромонтажну, зварювальну, механічну, полігон будівельних робіт, геодезичний полігон. До складу спортивного комплексу входить: два спортзали, тренувальні зали для аеробіки, пауерліфтингу, стрілецький тир, шаховий і туристичний клуби, реабілітаційний центр спортсменів, скеледром. Спортклуб і сьогодні докладає чимало зусиль для збереження та подальшого розвитку своїх спортивних традицій.

У коледжі з 2004 р. розпочато видавництво газети "Большая перемена". На Третій Запорізькій обласній виставці

газетних видань молоді газета отримала диплом переможця за перше місце у номінації "Найкраща газета серед училищ, технікумів та коледжів".

У 2007 р. Запорізьким обласним центром туризму і краєзнавства учнівської молоді було офіційно зареєстровано Музей історії ЗГЕТ. 10 грудня 2007 р. за наказом управління освіти і науки Запорізької обласної державної адміністрації робота музею була відзначена грамотою за досягнуті успіхи у вихованні молодого покоління на багатовікових традиціях народу України, відродження історичної пам'яті, формування національної свідомості та духовності учнівської молоді.

Сьогодні Запорізький гідроенергетичний коледж Запорізької державної інженерної академії готує спеціалістів з 11 спеціальностей, додатково студенти здобувають 18 робітничих професій. З трьох спеціальностей гідроенергетичного напрямку коледж є базовим навчальним закладом.

У коледжі працює висококваліфікований колектив викладачів – більш ніж 50 відсотків складають викладачі вищої категорії.

Розширюються зв'язки коледжу із спорідненими вітчизняними та зарубіжними навчальними закладами, такими як Київський індустріальний коледж, Румунський економічний коледж м. Ботошань та Американський коледж Lake County штату Іллінойс. Постійно відбувається обмін досвідом. Особливо це важливо зараз, коли Україна приєдналася до Болонської конвенції, здійснює модернізацію навчального процесу у контексті європейських вимог, втілює кредитно-модульну систему оцінювання знань студентів, яка має стати єдиною системою в Європі.

Спеціалісти гідроенергетики — випускники навчального закладу, працювали й працюють у Середній Азії, на Кавказі, у Прибалтиці, Сибіру, на Далекому Сході, брали участь у будівництві гребель у Сирії, Іраку, Єгипті тощо. Наші випускники – наша гордість – це Герої праці, лауреати Державних премій, кандидати наук, керівники будівництва, підприємств міста. Серед них О. В. Поляк, Є. Г. Карташов, Ю. Я. Павшинський, П. А. Михайлик, В. М. Шубін, В. Я. Мартенсон, В. П. Ямщиков, Т. В. Самоленко та ін.